

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Serenissimo Principi Ernesto, Archiep. Coloniensi, S.R. Imp. Per Italiam
Archicancellario & principi electori Episcopo Leodiensi, Administrationi
Monasteriensi, Hildeshiemensi, Frisingensi, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

SERENISSIMO
PRINCIPI ERNESTO,

ARCHIEP. COLONIENSI, S. R. IMP. PER ITALIAM
Archicancellario & principi electori Episcopo Leodiensi, Administratori
Monasteriensi, Hildeshiemensi, Frisingensi, & Stabulensi: Comiti Palati-
no Rheni, Duci vtriusque Bauariae, Angariae, Westphaliae, & Bullo-
nen, Marchioni Francimontensi: Comiti Loffensi, Lon-
giensi, Hornensi, &c. Bonorum &
literatorum Patrono.

MARTINVS DELRIO SOCIETATIS IESV PRESBY
TER, SE SVAQVE L. M. D. D.

VNIVERSAE Magia, que diuine humanaeq; sapien-
tia pars magis, vt abdit a sic erui digna. Disquisitiones,
lucubrationem arduam & multiplicem (Princeps Se-
renis) humiliter adfero. Equidem verebar docti Prin-
cipis iudicium subire, sed, quia subeundum alicuius,
cum elegi, qui posset iudicare. Non Tutelam magis,
quam Censuram amo: natura & usu doctus, à perstis
doceri & moueri malle, quam ab imperitis suspici &
laudari. Quod pauci Principes, ad ingenij acrimoniam,
& iudicij praestantiam, multam lectionem, & eruditionem variam, & ad hanc,
Secretorum Naturae d' uturnae experientiam, solerter prudenterq; adiunxisti.
Qua diligentia consecutus es, vt intermissam a Regibus, tot iam seculis, philo-
sophandi consuetudinem, Regali dignam solio, reuocaris, & illorum laudatissi-
morum Principum, quorum, dum tempus erit & homines uiuent, uigebitq; me-
moria, cum imitatione, laudis te participem feceris. Qui Regum olim potentissi-
mi & sapientissimi, Magi vocabantur. Vulgari studium captum, & proinde
cum nomine res vilescere: quia pro Sapia superstitioem Malus ille suppo-
suit. Pests ista, propter adnatam hominibus sciendi cupidinem, breuis se per or-
bem totum diffudit, sic falsa pro ueris, noxia pro uilibus, tartarea pro celesti-

:( ):

bis ob-

bus obtinere. Ita quod summe necessitatis erat, parisi sagacitatis, & industriae operosissima factum, salua semente bona, venenatas herbas secernere, & euellere Vidi, & indolui, & multis probantibus, conatus sum morbo medicinam facere: nec formidavi me, Iesu ductore, hac etiam parte Satanae furenti obicere. Laboris specimen edo, & ferculorum quendam prae gustum, de sex libris iam adfectis & conscriptis duos: quia per Nundinarum tempus imminens, & varias eorum sine quibus in lucem exire non poterant, dilaciones plures non potui dare. Historiarum veterum & recentiorum varia condimenta adhibui, ut eui huius, qua bile, qua felle nauseanti stomacho, consulerem. Sed quis Apicius adeo diligens aut peritus, ut queat pro omnium palato? Si pro tuo (Princeps Sereniss.) quod probum & sanum est, fuerit: securus sinam ceterorum verba praeterfluere. Nec diffido. Semper enim Virtus sibi comites Musas amat iungere; & scriptio- ni fauent, quorum scriptio gesta non indigna. Plus alijs nimio fuisset, vel Nobilitate, vel Pontificali dignitate, vel Principatu praestare, tibi haec simul omnia parum visa. Non contentus Imperatorio & Regali genere; cui nullum se merito, siue antiquitate, siue splendore anteposuerit; quod aliene magis, quam propriae virtutis indicium esse scires: non Ecclesiasticis tot tiaris, quibus certe nulli nisi Pastorum Pastori secundus es; quae possunt indignis contingere: non ditione latissima & copiosissima, quae ad ocium alijs illecebrae foret, addidisti multa Bello fortiter & feliciter gesta, & seditiones periculosas celerrime compressas, & incluta Pacis decora, summa cum Eburonum ceterorumq; subditorum beneuolentia & gratulatione, qui sibi gaudent, seque Ernesto Principe felices ducunt, & quot Nestori tribuuntur, tot annos, vel de suis ademptos, precantur Patriae Patri. Praeterea sic te totum Catholicae fidei, & columnae veritatis Ecclesiae Romanae commodis impendis, ut in illa Aquilonari plaga, Procubitor, Murus, & Specula delectus à Deo videaris. Quis enim feruentiore zelo, pro vera & prisca religione tot tam acres contentiones suscepit, & susceptas constantius sustinuit; quis industriosior hostium insidias deprehendere, & deprehensis obuiam ire, & consilia conatusq; impiorum disturbare? Demum, quod (mea quidem sententia) raris exempli est, & multis Principibus inuidendi, tot curis districtus: inuenis quod studijs Sapientiae tempus impendas, cuius si quam horulam his meis legendis dare dignum duces, spero non undecunque displicitura. Certe, quod ab ingenio me nequibunt, id saltem à Sapientis & Docti Principis Felici Genio consequentur. Tum mihi merito iudicium meum probabitur, & Catonis illud verissimum deprehendam. Idem benefactum loco in quo ponas, nimium interesse. Nimirum quia, quod malis impensum, malefactum sit, id, bonis bono collatum animo, nequit nomen amittere, nec esse non gratissimum atque rarissimum.

LOVANIÏ, VII. Id. Mart. cl. l. Xcix.

IN R. V.